

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: удиця Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в Адміністрації „Газети Львівської“ і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік зр. 2.40
на пів року зр. 1.20
на чверть року „ — 60
місячно . . . „ — 20
Поодинокое число 1 кр.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40
на пів року зр. 2.70
на чверть року зр. 1.35
місячно . . . „ — 45
Поодинокое число 3 кр.

Спільні Делегації.

(Поясненя міністр. гр. Кальнокого.)

На засіданю комісії бюджетової австрійської Делегації дав п. міністер справ заграничних гр. Кальнокий поясненя ситуації політичної. Навязуючи свою бесіду до престольної бесіди еказав гр. Кальнокий:

Що року перед зборами спільних Делегацій, застановляв ся праса вже наперед над тим, що міністер скаже. Слідку уважно за голосами праси і дійсно маю вже мало що такого сказати, чого би делегати вже не знали. Звернувши відтак на тридержавний союз еказав п. міністер, що переконане о хосенности того союзу запустило глибоко коріне. Навіть той одинокий край (Чехи), котрого репрезентанти кажуть, що суть противної гадки, благословлять добродійства мира і уміють їх опінути.

Австро-Угорщина не має найменшої причини покидати користи теперішнього союзу, котрого спасенні успіхи признає ціла Европа. Первістне недовіре до тридержавного союзу зменшило ся вже значно, так, що нині навіть ті, котрі зразу о нім сумнівали ся, признають щірі і чисті наміреня монархів стоячих на чолі держав входячих в склад того союзу. Доказом того суть дуже дружні відносини Австро-Угорщини таксаж і до держав, стоячих по за тридержавним союзом, і то не лиш до таких, з котрими сполучають нас старі симпатії і традиційна спільність інтересів, як н. пр. з Англією, але таксаж і до таких, котрі думають, що тридержавний союз єсть против них вимірений, як н. пр. до Франції, котрої правитель-

ство і людність з превеликою чемностию гостили у себе нашого Монарха і Его жену, що відбило ся відтак так голосним відгоном в Австрії при нагоді так страшної і мерзкої катастрофи, яка незадовго опісля навістила Францію. То само можна сказати і о Росії. Наші відносини до Росії суть зовсім дружні. Монархи обох держав мають ту саму спільну ціль, оба старають ся о то, щоби їх держави радували ся добробитом і миром. Заклучена недавно з Росією угода торговельна може стати ся підставою добрих відносин на кождім полі, позаяк економічне зближене ся двох держав впливає завжди на їх політичні відносини.

В виду того, що що-раз більше росте адія в укріплене мира, можна спокійно глядіти на події в поменших краях, бо в них не містять ся небезпечність дальших комплікацій. Последня криза в Сербії вказує, що правда, на нетривалість тамошних відносин; однакож Австро-Угорщина не робить в Сербії ніякої політики і обмежає ся на то, щоби удержати добрі відносини з Сербією. Молодий король сербский зазначає при кождій нагоді, що бажає удержувати з нами добрі відносини, а его теперішнє правительство робить все що може, щоби вдоволетворити жалобам, яких вже багато намножило ся. З тої отже причини наші нинішні відносини до Сербії суть ліпші, як були перед півтора роком. Маю надію, що нинішній напрям правительственный в Білграді буде робити дальші поступи, що відповідало би воесім прихильному настроєви Австро-Угорщини для сего краю.

Заколот, який настав в Болгарії в наслідок последнього несподіваного перевороту не дозволяє ще виробити собі ясного і справедливого суду, позаяк Европа навикла була до хвилевої трива-

лості болгарських відносин, витворених кріпкою рукою Стамболова і уважала їх за довершеной факт. На жаль показує ся, що й в Болгарії кризи політичні викликають пристрась і доводять до борб партійних. В старих краях балканських крок від найвищої власти і сили до лави обжалованих єсть дуже малий. Побоюю ся, що Болгарія естратила потрібну їй тепер рівновагу і спокій, щоби устеречи ся від тяжкої похибки. Жаль, що настала та перерва в тривалости відносин болгарських, однакож Австро-Угорщина не могла в сій справі забирати голосу і не повинна Стамболового наслідника приймати вже з гори неприхильно.

Мені видить ся, що верховні мужі державні в Болгарії суть добрими патріотами і досвідними політиками, мусять однакож в виду нинішних стремлень узискати насамперед сильну точку опори. На всякий спосіб не треба за скоро опіняти болгарської кризи і можливих єї наслідків. Внутрішні кризи в Болгарії і в інших державах балканських не зміняють прихильности Австро-Угорщини для тих держав, хіба коли би настала зміна в їх політиці. Маю однакож надію, що по виборах успокоять ся уми в Болгарії і не настане вілка важнійша зміна в єї політиці. На мій погляд почуте власного достоїнства і независимости Болгарів єсть за надто розвинене, як щоби они могли покинути свою сильну і независиму позицію.

Румунія була одним з перших країв, котрі, признаючи мирні ціли тридержавного союзу, шукали опори в західно-європейських краях. Дуже дружні наші відносини до Румунії еказують ся тривалими, а почин, котрий в тім напрямі виходить від кор. Кароля і его прави-

57)

Матій Сандорф.

(Повість Юлія Верна).

(Дальше).

Пескадор мовчав. Він закурих собі папіроску і пускав дим так, що здавало ся, як би єму виходив відразу ротом, носом, очима і ухами.

— Отже кажеш, що той доктор то богат? — спитав Ціроне.

— Такий богат, що міг би купити цілу Сицилію та зробити з неї англійский огород — відповів Пескадор.

Але відтак прийшло єму на гадку, що може як-раз тепер настала догідна пора, щоби піддати Ціронови плян, котрого переведене він сам мав на думці.

— Заждіть, ще щось, пане капітане Ціроне! — говорив він дальше. — Я, що правда, не видів самого того доктора Антекірта, але за то видів один з его яхтів; кажуть, що він для своїх прогульок по мори має цілу фльотилію.

— Один з его яхтів?

— Ага, его „Феррато“. Кажу вам, величавє судно! Оттаке судно придало би ся якраз мові, щоби я собі поїздив на нім по неа-

польським заливі з одною або двома правдивими принцессами.

— Де-ж ти той яхт видів?

— На Мальті — відповів Пескадор.

— А коли то було?

— Оногди в Ля Валлетті. Коли ми з нашим паном вахмайстром Карпеною сїдали на корабель, стояв той яхт ще у военнім порті. Але тогди говорили, що він в двацять і чотири годин по нашим відїзді пустить ся на широке море.

— Куди ж?

— До Сицилії, і то до Катанії.

— До Катанії? — повторив Ціроне.

Ціроне став ще більше підозріваючим, коли побачив, що відїзд доктора Антекірта зїшов ся якимсь дивним случаем разом з остереженем, яке він дістав.

Поент Пескаде змркував зараз, що в голові Цірона єсть якесь тайна гадка; але яка? А що він не міг єї відгадати, то постановив підобрати ся ліпше до капітана.

Коли Ціроне еказав:

— Чого той чорт не доктор хоче на Сицилії та чого єму як-раз в Катанії потреба? — відозвав ся Пескадор:

— А чого-ж би хотів? Не що иншого, лиш хоче подивити ся на місто. Полїзе на гору Етну. Такому богачеві, як він, чей забагає ся їздити.

— Чуєш Пескадоре — відозвав ся Ціроне, в котрім відзивало ся від часу до часу

якесь невиразне чувство недовірчivosti — ти бачу, більше знаєш про того доктора, як потреба.

— Як раз тільки, кілько мені потреба знати, коли лучає ся нагода — відповів Пескадор.

— Ніби до чого ти то кажеш?

— А от до чого: до того, що коли докторови, як видко, забагає ся ходити на проходи в наших сторонах, то й справедливо, щоби нам добре за то заплатив.

— На правду? — еказав на то Ціроне.

— А коли той жарг буде его коштувати мільон, два, то чи не буде то все ще дешево для него.

— Так думаєш?

— В сїм случаю були би Ціроне і его приятели хіба великими дураками.

— Ну, за таке почестне слово — відозвав ся Ціроне усміхаючись — їди хіба тепер вже спати.

— Та й я так думаю — відповів Пескадор. — Я вже навіть знаю, що мені буде спити ся.

— Ну, що?

— Мільони доктора Антекірта.... Золоті то впрочи сні!

Пескадор пустив последний раз дим з папіроски і пішов відтак до своїх приятелів до шови в господі, а Карпена пішов до своєї комнати.

Але відважний молодець, замість спати,

тельства, зискує в Румунії, що раз більше прихильників. Маю отже надію, що оба ті чинники, король і правительство, зуміють удержати в потрібних границях деякі стремлення агітаторські, а дійсно дружні відносини обох правительств дають можливість усунути неодну трудність в сім напрямі.

В дальшій ході свого пояснення мотивував ґр. Кальнокий потребу, щоби перед заключенням угоди з Росією заключено насамперед угоду з Німеччиною, а на дотичне питане Пацака заявив міністер, що Австро-Угорщина як давніше так і тепер бажає, щоби народи балканські розвивалися вільно і самостійно на основі берлінського договору. Ніхто чужий не мішає ся до внутрішніх відносин балканських, а чутка о заключенню якоїсь угоди військової з Сербією єсть байкою. Австро-Угорщині ніколи й на гадку щось подібного не приходило.

Про зміну нинішніх правнодержавних відносин Босни до Монархії не було мови у сферах компетентних, впрочім Австро-Угорщина не має причини займатися сею справою.

Збиваючи висновки Молодоча Пацака, сконстатовав ґр. Кальнокий, що і Чехи разом з іншими народами Монархії заживають добродійств мира, запевненого тридержавним союзом. Вправді теперішній мир буде мусів ще довгий час остати ся оружним миром, але тому не винні правительства; противно, они роблять все, що можна для втихомирення умів, а поглядаючи ся часом алярми, що потрясають на хвилю загальне довіре в удержане мира, то звичайно видумки праси щоденної, що гонить за сенсациєю. На ту обставину повинні звернути пильну увагу конгреси мира і добродійно впливати.

Ще раз зачіпивши висновки Пацака, заявив ґр. Кальнокий, що за мало займав ся внутрішньою політикою, щоби міг знати, чи Молодочехи у себе дома суть проповідниками і апостолами мира; однак може впевнити, що з свого боку, по своїй силі, робить все, що помагає удержанню мира в кождім напрямі.

Впрочім кождий знає — закінчив ґр. Кальнокий — як дуже лежить Цісарєви на серці внутрішній спокій держави, як дуже бажає, щоби удержати сей мир, а привернути его там, де ще его нема! (Грімкі оплески).

Побіда Японців.

Японці можуть повеличати ся, бо розбили на прах хіньську армію в Кореї. Японці не на-

дармо ходили до Європи, спеціально же до Німеччини на науку. Армія японська держала ся зовсім новішого способу ведення війни і зробили Хінцям під містом Пенг-янґ, на півночі від Сеула — корейський Седан.

Армія хіньська стояла в добре впрочім укріплених позиціях коло Пенг-янґ, але хіньським звичаєм не дуже зважала на стратегічні рухи японської армії. Ще в четвер вирушила була одна японська кольонна від сторони міста Понґсон против хіньських позицій під Пенг-янґ і розпочала зараз борбу. Хіньська армія відстрілювала ся довший час досить сильно, але зрадила тим способом свої позиції та їх укріплене. Японцям лиш того було потреба і они вернули ся зовсім в порядку назад, щоби опісля розпочати скомбінований атак. Одна японська кольонна рушила від сторони міста Гензан, що лежить на всхіднім побережю, друга від міста Гванг-тєу, положеного недалеко західного побережя, де стояла фльота японська, а центрум японської армії коло Понґсан рушило против центра хіньської армії. Вже в суботу рано прийшло було коло Пенг-янґ до битви. Японці розпочали огонь з пущок, а Хінці відповідали і держали ся добре. Около 2 год. сполудня виступила японська піхота і сипала градом куль на хіньські позиції, але що обі сторони стріляли на себе з укріплених позицій, то страти були незначні. Борба вела ся так аж до ночі, без якогось очевидного успіху.

Тим часом обі кольонни японські по боках обійшли хіньські позиції і взяли їх з задку. В ночі з суботи на неділю лиш дєнеде чути було стріляне, аж досвіта в неділю, коли вже Японці взяли були Хінців зі всіх боків, розпочалась страшенна борба. Японські пущки валили зі всіх боків на Хінців а японська піхота так само сипала градом куль. Хіньське центрум держало ся добре, але оба крила не могли устоятись, серед войска настав переполох і оно почало втікати, але вже не було куди, бо Японці замкнули були Хінців зі всіх сторін.

Битва тревала всего лиш пів години і закінчила ся страшенною поразкою. Найліпша армія хіньська на прах розбита а більша часть єї дістала ся до японської неволі. По хіньській стороні згинуло в сій битві 2300 людей. Командант манджурскої армії генерал Ієо-Фонк боронив ся до послідної хвилі і лиш тяжко ранений дістав ся до неволі. Величезні запаси провіанту, зброї та амуніції, кількасот хоругв і т. д. дістало ся в японські руки. Японці стратили в сій битві всего лиш 30 людей в у-

битих і 270 ранених, межі котрими єсть 11 офіцерів. Так отже стали ся Японці фактично панями в Кореї.

Новинки.

Львів дня 19 вересня.

— **На Виставу.** Достойні гості прибули 17 с. м. на львівську Виставу, а іменно Найдост. Архикнязь Кароль Людвик і жена его Архикнягиня Марія Тереса. Привитані сердечно на двірці, замешкали в палаті Намістника. Вчєра рано звіділи Виставу, а пополудни місто. Нині будуть дальше оглядати Виставу. — Остатними днями був у Львові з'їзд галицького товариства рільничого, котре обходило 50-літний ювілей свого ієтнованя, відтак з'їзд товариств правничого і аптикарського, що обходили свої 25-літні ювілеї, відтак з'їзди економієтв, лієників, делегатів товариств правничих і и.

— **На дохід** убогої молодіжї академічної гімназії у Львові будуть в рускїм театрі представлені „Верховинці“ Корженевського в четвер дня 20 вересня.

— **3 салі судової.** Розправа против д-ра Осипа Орловського, бувшого редактора газети Kurjer Polski, що якийсь час виходила в Кракові і у Львові, розпочала ся перед судом присяжних в Кракові. Прокуратория обжалувала д-ра Орловського: 1) о легкодушне банкрутство, в котрім пасиви виносят 160.544 зр. 34 кр., а активи 2.632 зр. 82 кр.; 2) о обманство з §. 197 і 200 з. к., довершене сфальшованем підпису ґр. Войтіха Дідушицького на векселях на суму 700 і 550 зр.; 3) о дефравдацію суми 3000 зр. у Казимира Остапєвського. — Пйотровського і Пєлєхача, про котрих ми вчєра писали, суд увільнив.

— **Славні люди.** Нєгри, захопивши троха просвіти, люблять називати ся так, як славні люди, але на жаль не беруть собі з них прикладу. В справозданях одного міста в Кєнгукі єсть такий цікавий спис: Вчєра вибили різками Венямина Франкліна за то, що кури покрав. Волоцюгу Тому Джеферсона замкнули до арешту. Джона Вієлєя зловили на злодійстві. Юрий Вашингтон став тепер перед судом обжалований о піднал. Мартин Лютєр повісив ся случайно на плоті, коли ніс украдену огородину, а Наполеона Бонапартє засадили на дєсят днів арешту за крадіж кози.

— **Померли:** о. Северин Хлопецкий, при-

став розбирати в своїм дусі все, що досє зробив або сказав.

Чи він від тої хвилі, коли Ціроне на превелике его диво заговорив про доктора Антекірта, заходив ся добре около повірених єму інтерєсів? Нєхай кождий сам то найліпше осудить.

Доктор пустив ся до Сицилії длятого, бо мав надію, що знайде там Сарканього а також і Сіляса Торонталєа, скоро они ще оба разом, що все-таки могло бути, позаяк они оба виїхали з Дубровника. Коли-б не застав Сарканього, то хотів взяти ся до его товариша, хотів зловити Ціроне, а відтак спонукати его або погрозами, або обіцянками до того, щоби він сказав, де можна знайти Сарканього і Сіляса Торонталєа. Такий був его плян, а ось як задумав він его перевести.

Доктор в молодих літах наїздив ся по Сицилії, а особливо по провінції доокола Етна¹⁾. Він знав всілякі дороги, котрими хо-

дять ті, що лізуть на ту гору, а з котрих одна, по котрій найчастіше ходять, веде саме попід хату, побудовану для розелдієв осередного стіжка, котра називає ся „хатою Англіїців“ або Каза Інглезе.

Як-раз тепер рабувала ватага Ціроне, на убочах Етна. Річ певна, що приїзд такого славного чоловіка, як доктор Антекірт, був зробив і в Катанії свое звичайне вражєне. А що доктор ще до того казав пустити як найголоснішу чутку, що піде на гору, то можна було на певно припускати, що й Ціроне о тім довідає ся — особливо же, що тут і Поєнт Пєскаде о то потайком старав ся. Ми вже виділи, що початек цілого діла удав ся без великого труду, бо Ціроне перший став розпитувати Пєскадєра про того доктора, про котрого так богато всі говорими.

Сітка, в котру хотіли звабити Ціроне —

вічно в ній кипить і варить ся. На єї убочах єсть 65 єїл, місточок і осель, в котрих живе около 300.000 людей. У висоті 3000 метрів єсть під вершком велика рівнина, до 3 кільометрів в поперечнику широка, а посеред неї піднімає ся як стіжок кратєрова гора на 300 метрів висока. На сій рівнині виставили вигідні Англіїці в 1811 р. хату, де можна на горі череночувати, і длятого она називає ся „хатою Англіїців“ або Каза Інглезе (Casa Inglese). Коло тої хати побудовано тепер звідарню. Від всходу єсть тут величезний провал в горі (Валь дель Говє) а саме над нею стоїть „вежа філософів“. Ціла гора єсть по боках вкрита стіжковатими, малими горами, котрих єсть більше як 200.

а можна було бути певним, що він дасть ся в ню зловити — була ось така:

Вечером, дєнь перєд тим, коли мали вибрати ся на гору, мало пійти потайком дванайцять узброєних людей із залогі „Фєррата“ до Каза Інглезє. На другий дєнь мав вийти доктор з Люджієм, Петром і одним провідником з Катанії та пустити ся звичайною дорогою, і то так, що о осьмій годині вечером мав стати в Каза Інглезє. Не було віякого сумніву, що Ціроне під напором Поєнта Пєскадєго буде старати ся зловити дєсь доктора, сподіваючись, що з доктором не буде більше нікого, лиш оба его товариші. Але скоро би він напав на Каза Інглезє, то там повитали бо его кулями моряки з „Фєррата“, а тогди всякий его опір не придав би ся до вічого.

Поєнт Пєскаде, котрий знає о тім пляні, умів зручно скористати з обставин і піддав Ціронє гадку, щоби він старав ся зловити того доктора Антекірта. Ціронє знов гадав собі, що доктор буде для него богатою добичєю, та що не буде мати на своїй совєсті, коли ограбить такого богача, як то єму розповіли про доктора. А що єму ще дали знак, щоби він стеріг ся того доктора, то він думав, що буде таки найліпше, коли він зловить доктора, хоч би навіть і прийшло ся єму стратити окуп²⁾. Ціронє отже зважив ся на то, чекаючи на дальші прикази Сарканього. Щоби тим певніше дійти до своєї цілі, задумав він ужити

²⁾ Сицилійські бандити ловлять богатих людей, а відтак жадають і дістають звичайно від родини зловленого значний окуп. Так стало ся на Сицилії ще два роки тому назад.

¹⁾ Етна єсть то найбільша в Європі, огниєста гора (вулькан), бо єсть три рази так висока, як Везув коло Неаполя в Італії, і доходить до висоті 3.313 метрів понад морєм; доокола сподом має она 180 кільометрів а кратєр єї (горно, або отвір на вершку, котрим випливає із середини розтоплєна маса або лєва), має доокола 3.600 метрів. Слово „Етна“, фєнікійське „аттуна“ значить „горно“, але Італіянци називають єю гору звичайно „Монджібєлльо“. Етна єсть то найвеличавіша гора на весь сьвіт. На самім єї вершку єсть вічні сніги і ожєлєдці, боками долиною вкрита она всілякою деревиною, сподом сягає аж до моря а у внутрі єї вічний огонь,

ходник в Кінськїм, деканата бірчанського, в 31 р. життя і 5 св'ященства. — Яков Федина, дяк-учитель в Криници, один з основателів місцевої читальні. — Юлія Шатинська, жена св'ященника в Траві сольній, в 24 р. життя.

Штука, наука і література.

— **Руский театр у Львові.** Який то добрий був той учитель народний, Омелько Ткач! Семей раз перенесли его на иншу посаду, а він все з св'яжою енергією, з одушевленем брався навчати дітей, бо мав високе поняття о своїм післанництві і своїх обов'язках. Але в тім гірськїм, глухїм селі, куди він понав ся, застав він правдиву тьму кромішну. Арендар Вольф Зільбергліанц, званий Бойками Вовком, був презесом місцевої ради шкільної і так дбав про школу, що по 20 літах існування єї в селі ніхто на письмі не розумів ся. Попередник Ткача не дуже конопав дітей і волів вести ріжні „антереса“ з Вольфом. Вовк справді по вовчому обдирав громаду і ціле село мав у своїх руках, так хитро позаставляв свої сітки. Та ще й вдавав з себе добродія Бойків, що его мали за найрозумнішого чоловіка на всї гори. У таке гніздо попав Ткач. Зараз в перших днях старав ся Вольф і Ткача замотати в свої сітки так, щоби той був для пана презеса місцевої ради шк. нешкідливий. Але то ему не вдалось. Темнота та нерадивість громади і захищеність Вольфа найшли собі великого ворога в Ткачи. Тоді Вольф підослав вїйта, господарів, а відтак і парібіків, щоби учителя збили і увязнили. На щасте той оборонив ся револьвером, котрим налякав Бойків. Саме в ту пору зайшов до Ткача жандарм, давний товариш шкільний, що мав приказ зробити ревізію у Зільбергліанца, підозріного між иншим і о переховуванє крадених річий. Від Ткача дізнав ся жандарм ще й про инші злочинства арендаря. Арендар не знав, якого гостя має Ткач, і з вїйтом та господарями нанав на школу. Тут їх всіх схопив жандарм, скував Вольфа, а вїйтови наказав прислати діти до школи. Ткач, хоч хорий на груди, взяв ся енергічно до научаня. До трьох літ довів науку так, що і громада рада була з того, змінилася своєю думкою про школу і учителя і тішила ся успіхами дітей. Омелько Ткач чув ся нагородженим за всі прикраси тай — покашлював, що не ворожило ему довгого життя. Тоді перенесли его до Волосатого, забитого дошками села. Але він уже там не пішов, бо рішив ся жити в Івана Хоростіля, доктора прав. Тре-

ба-ж знати, що Ткач мав сестру Юлію, а в нїй закохав ся Хоростіль і вкінці з нею побрав ся. Отсе головний зміст нової комедії Івана Франка п. з. Учитель (Quem di odere... Кого боги зненавиділи, того зробили педагогом). Ся комедія, хоч і має багато веселих сцен, але вкінці настроєє публику досить жалісно. Ся комедія — то гірка сатира на наші відносини, що в наслідках може вплинути дуже убагороднюючо на інтелігентні і неінтелігентні верстви. Ми поважились би сказати, що гадку сего твору ставимо далеко висше, ніж гадку „Украденого щастя“, мимо того, що в „Украденім щастю“ є інтересний і живо оброблений завязок драматичний, чого в „Учителю“ в такій мірі не бачимо. Ідеалістична закраска „Учителя“ робить як найлучше вражінє, так що публика була вчера одушевлена.

Треба признати, що до успіху комедії причинили ся дуже і самі артисти. К. Підвисоцький грав дуже добре ролю учителя Ткача, тільки разило у нього за часте покашлюване на знак, що хорий, держанє хустини при устах і голос надто тремтячий. П-а Слободівна в роли Юлії прекрасно віддала свою ролю доброї сестри, що горячо любить свого брата і жертвує ся для нього. Знаменигим вїйтом був Стечанський, котрий з роли Микити Сойки зробив справді тий вїйта темного, арогантского, але впрочім незлого серцем. М. Ольшанський грав ролю жида як все з великим успіхом, бо такі креатури, як Зільбергліанц, представляє сей артист незвичайно вірно. І прочі, менчі роли С. Підвисоцького, С. Яновича, А. Шеремети, Е. Підвисоцької і А. Нижанковського (в роли жандарма, що у Франка творак драматичних був доси сталою особою) випали бездоганно, так що ціле представленє випало добре. В послідній дії любовна сцена при учениках була не на своїм місці. Єї треба переробити. Публики було досить багато. ом.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 19 вересня. Предсідателеви місцевої ради шкільної в Кошелічох, Василеви Бордунови надав Є. Вел. Цісар срібний хрест заслуги.

Будапешт 19 вересня. Комісія бюджетова австрійської Делегації приняла без дебати незмінений преліминар спільного міністерства фінансів а так само позицію покриття, належності митові і замкненє рахунків за 1892 р.

Они пустились улицями Вія⁴⁾ Стезікоро і Страда Етнеа до Віллія Белліні⁵⁾, пречудного публичного огорода, найкрасшого може в цілій Европі, з терасами, отіненями величезними деревами, з пливучими водами та з вульканом в глибині, сповитим хмарами диму.

Ціроне пішов за чужинцями, бо був певний того, що один з них єсть той доктор, котрого ему потреба. Так крутив ся коло них, що навіть серед товпи людей, яка зійшла ся була послухати музики у Віллі Белліні, все стояв їм за плечима або ішов слїд в слїд за ними. Докторови і Петрови муєло то впасти в очи, що коли них крутив ся заедно якийсь чоловік і они не так з цікавості як з обачности приглянули ся ліпше сему хлопцю, котрий їм видавав ся якийсь підозріний. Коли б они були знали, що то той Ціроне, котрого они шукали, то були би мали найліпшу нагоду дістати его в свої руки, заким би він ще дав ся звабити в заставлену на него сітку.

Около одинадцятї години вечером, коли вже оба пустились виходити з парку і хотїли вертати до корабля, відозвав ся доктор нарочком голосно до Петра:

— Отже стоїть на тім, що завтра виберемо ся і переночуємо в Каза Інглезе.

Той, що їх підслухував, довідав ся очевидно того, чого ему було потреба, бо за хвилику по тім пез десь від них.

(Дальше буде).

Балішадармат 19 вересня. Освітленє міста було величавє. Є. Вел. Цісар їхав улицею поміж двома рядами людей несучих смолоскипи. Величезні маси народа витали Монарха ентузіастично.

Льондон 19 вересня. Після депеші з Пінг-янґ виносять страти Хінців 17.000 людей, з котрих 14.500 дістало ся до неволі японської. Межи діставшими ся до неволі єсть 5 генералів. Всїх половених повезуть під ескортою до Япану.

Рух поїздів залізничних

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

В і д х о д я т ь д о

	Поспінш-ний		О с о б о в и й			
Кракова	3 00	10 46	5 26	11 11	7 31	—
Підволочиск	6 44	3 20	10 16	11 11	—	—
Підвол. Підзам.	6 58	3 32	10 40	11 33	—	—
Черновець	6 51	—	10 51	3 31	11 06	—
Стрия	—	—	10 26	7 21	3 41	7 46
Белзця	—	—	9 56	7 21	—	—

П р и х о д я т ь з

Кракова	3 08	6 01	6 46	9 36	9 36	—
Підволочиск	2 48	10 06	6 21	9 46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9 49	9 21	5 55	—	—
Черновець	10 16	—	7 11	8 13	1 03	—
Стрия	—	—	9 23	9 10	12 46	2 38
Белзця	—	—	8 24	5 21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформаційнім бюрі ц. к. австр. залізничних державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперяль) продає ся білети полюсові і окружні, пляни їзди і тариф у форматі кишенивмі і дає ся інформації в справах тарифових і перевозових У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відні (I. Johannengasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. залізничних державних. О скілько підручники зиваляють, можна тамже засягнути інформації що до решти австро-угорських і заграничних залізниць

— **У Львові** виходять ті літературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстрованє письмо літературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академічна ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстрованє письмо для науки і забави руских дітей і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чернецкого ч. 26. — **Правда**, місячник політики, науки і письменства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник літератури історії і фольклору; 60 аркушів друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

Нові книжки! **Кобзар** Т. Шевченка, критичне виданє в гарній оправі з пересилкою 5 зр. **Записки** тов. ім. Шевченка, 4 томи по 1 зр. — **В. Чайченка:** Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч. II. 60 кр. ч. III. 80 кр.; Під хмарним небом, поезії ч. I. 1 зр., З народного поля, поезії ч. II. 60 кр. — **Сибір** О. Кенана ч. I. II. 1 20 зр. — **Пролісок**, збірник поезій Павла Граба ч. I. 20 кр. — **Словар** рос.-укр. ч. I. Уманця і Спільки, 2 50 зр. — Твори ч. I. Трохима **Зіньківського** 1 зр. — **Лесі Українки** і М. Стависького: Книга пісень **Гайного** 80 кр.; Л. Українка: **На крилах пісень**, поезії 60 кр. — Ол. Колеси „про Юрія Федьковича“ 20 кр. — **Пани і люди**, повість Левенка 80 кр. Єго-ж „**Солдатский розрух**“ 10 кр. Історичну бібліотеку і всі вичислені книжки можна купити в книгарни тов. ім. Шевченка у Львові, при ул. Академічній ч. 8.

Н а д і с л а н е.

— **60.000 зр.** виносить головна виграна львівської лотерії виставової. Звертаємо увагу наших поважаних читачів на се, що тягненє відбуде ся вже 27 вересня.

За редакцію відповідає **Адам Креховецький.**

до того підприємства Мальтанців, котрих привів був Карпена, бо цілої ватаги, що була розбігла ся на всі сторони, не міг він в сїй хвили разом зібрати. Поєнтови Пескадови було то байдужне, бо тих дванадцять розбішаків певно не замоглиби на людей з „Феррата“.

Але Ціроне не спускав ся ніколи на слїпий случай. Позаяк після того, що говорив Пескадор, мав паровий яхт прибути вже слїдуючого дня, то він вийшов досвіта з льоканди в Санта Гротта і пустив ся в долину до Катанії. А що там ніхто его не знав, то й не було для него ніякої небезпечности.

Паровий яхт стояв вже від кількох годян під містом. Він не підплив був під самі береги порту, де завжди повно кораблів, лиш станув перед портом, межі північною греблею портовою а величезною масою чорної ляви³⁾, яка наплила до моря ще підчас вибуху в 1669 р.

Вже скоро світ вийшли були Кап Матіфу і одинадцять людей із залоги під проводом Люїджя на беріг коло Катанії та пустились відтак особняком на гору до Каза Інглезе.

Розумє ся, що Ціроне не знав о тім нічого, а що „Феррата“ стояв таки досить далеко від берега, то він навіть не міг видїти, що діяло ся на кораблі.

Около шестї години вечером привезла корабельна лодка двох пасажирів з парового яхту до берега. То були доктор і Петро Бато-

³⁾ „Вія“ значить по італіянськи: „дорога“, а „страда“ значить: „улиця“.

⁴⁾ Парк той названий так в честь славного італіянського музика-композитора Велліного.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі деннім найдокладнішим, не числячи жадної провізії

Яко добру і певну льокацію поручає:

4 ¹ / ₂ % листи гіпотечні	4% позичку пропінатійну галицьку
5% листи гіпотечні преміовані	5% " " " " буковинську
5% листи гіпотечні без премії	4 ¹ / ₂ % позичку угорської жезлізної до-
4 ¹ / ₂ % листи Тов. кредитового земс.	роги державної
4 ¹ / ₂ % листи Банку краєвого	4 ¹ / ₂ % позичку пропінатійну угор-
4 ¹ / ₂ % позичку краєву галицьку	ску

4% угорські Облигації індемнізаційні,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає по цінах найкористійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильсовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізії, а противно замісцев лишень за відтрученем коштів.

До ефектів, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонних, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 40

ГАЛИЦЬКИЙ БАНК КРЕДИТОВИЙ

почавши від 1 лютого 1890 поручає

4% **Асигнати касові**

з 30 дневним виповідженням

3¹/₂% **Асигнати касові**

з 8 дневним виповідженням, всіже знагодячі ся в обізі

4¹/₂% **Асигнати касові**

з 90 дневним виповідженням, будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4 проц. з дневним терміном виповіджени. Львів, дня 31 січня 1890 41 Диренція.

Велика Львівська Льотерія Виставова

Послідний місяць

Головні виграні

60.000 зр. 10.000 зр. 5.000 зр.

в готівці по потрученю лише 10%

Львівські льоси виставові по 1 зр.

поручає

Гольдштерн & Левенгерц, Самуелі і Ляндав.

Бюро оголошень і дневників

приймає

О Г О Л О Ш Е Н Я

ВІДЕНЬСЬКА ФАБРИКА АМАЛІИ

поручає

найновіше патентоване начинє кухонне з вні гальванічно вкльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалією.

До набута у Івана Шумана у Львові

площа Бернардинська і у всіх більших торговлях заліза.

С. Кельсен у Відні

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні урядження купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури лянні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

Львіві в ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніна 21.

На жадане висилає ся катальогі.